

[Ellisabeth Arnold]

telefon og en telefax og måske med en pc i løbet af få år. Hvordan er postvæsenets vilkår for overhovedet at fungere under de betingelser? Det, der foregår i øjeblikket, er jo i virkeligheden grænsehandel med porto. Så jeg vil sige, at postvæsenet nok ser meget mere anderledes ud, end vi kan forestille os, bare om ganske få år. Derfor er der al mulig grund til at sige, at spørgsmålet er vigtigt, og vi skal nok sørge for ændringer i den hast, det bliver nødvendiggjort af de ydre omstændigheder.

Kim Behnke (FP):

Det skal ingen hemmelighed være, at efter den nye regerings dannelse var et af de emner, jeg med glæde så frem til at diskutere, det, vi har debat om her, og man kan jo se af fremsættelsesdatoen, den 17. december, at på det tidspunkt havde vi i hvert fald ingen anelse om, at det skulle være en duel mellem undertegnede og den nuværende kommunikationsminister.

Situationen var den, da vi sidste gang havde forslaget til behandling, at det var, som det vistnok hedder, en utraditionel konstellation af partier, der dannede flertal og mindretal, da der blev stemt den 17. marts 1992, i og med at Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti – jeg skal sige, at Kristeligt Folkeparti havde jeg også glædet mig til at høre i dag, men de har tilsyneladende ikke haft mulighed for at være her – stemte for, Det Konservative Folkeparti, Venstre, SF og Det Radikale Venstre stemte imod, og så var der Socialdemokratiet og CD, der hverken stemte for eller imod. Man kan sige, at der ikke var noget flertal for forslaget, men der var jo heller ikke noget flertal imod forslaget. Jo, det var der.

Men det korte af det lange er, at når vi allerede på nuværende tidspunkt mener, at der er behov for at genoptage den her debat – og det er det, der er tale om: vi genoptager debatten – skyldes det, at den trafik med forsendelser, hvor danske virksomheder skal sende noget til udlandet og så sender fra en destination i udlandet videre til det øvrige udland, er tiltagende, og kommunikationsministeren bør i de undersøgelser, jeg nu kan forstå der lægges op til, være meget opmærksom på, at det hollandske postvæsen i den forbindelse er særdeles aggressive i deres måde at operere på. Det hollandske postvæsen henter i deres egne biler forsendelser fra Danmark, som skal til det øv-

rige udland, og som så afsendes fra destinationer i Holland, fordi der er penge i det. Det er det, vi taler om. Der er simpelt hen penge i disse store mangeforsendelser, der er tale om.

Ministeren havde ret i at citere fra vores bemærkninger, hvor vi gør opmærksom på, at den lille virksomhed i allerhøjeste grad er den, der bliver sorteper i det her, for den lille virksomhed med nogle få forsendelser hver dag kan ikke bestille et budbringningsfirma, ikke bestille en vognmand eller entrere med udenlandske postvæsener med deres små enkeltforsendelser. Men de firmaer som f.eks. store eksportfirmaer, der har tykke kataloger, der har julegratialer og andre ting, altså meget store forsendelser, der skal sendes til hele verden, for dem er der masser af penge at spare ved, at de i stedet for at blive lagt i en postkasse i Danmark bliver lagt i en postkasse i et land uden for Danmarks grænser.

Men derudover er der den trafik, som den daværende kommunikationsminister refererer til i Folketingets forhandlinger spalte 1646:

»Private operatører har således, ganske vist i strid med postloven, overtaget skønmæssigt ca. 15 pct. af markedet for brevfor sendelser til udlandet.«

Der er altså tale om, at brevfor sendelser, hvor det danske postvæsen stadig væk har en monopolstilling, overtages af andre. Dem, jeg talte om før, var altså større for sendelser, kataloger, som det står citeret i bemærkningerne, bogfor sendelser osv., men her er der tale om regulære brevfor sendelser, og dér mener man, at 15 pct. skønmæssigt er røget ud af landet. Det er mange penge, vi her taler om, og de penge kunne det danske postvæsen unægtelig godt nyde.

Så er der den tredje situation, og det er den situation, hvor for sendelser fra en dansk virksomhed til en dansk modtager går en tur over udlandet. Eksemplet, der tidligere har været nævnt, er danske rejsebureauer, som bruger en postkasse, en postboksfor sendelse fra f.eks. Malmø, når de skal have deres store sæsonkataloger ud, tykke, dyre for sendelser til hundredvis af danske modtagere. Det sendes bevist fra udlandet, mens kataloget er et regulært dansk katalog. Men i og med at man har et kontor, en filial eller på anden vis er repræsenteret i et andet land, kan man gøre det uden at være i strid med loven.